

פטר הארנב משנה את שמו

תורנסטון בורג'ס

"פטר הארנב! פטר הארנב! אני לא מבין מדוע אמא טבע נתנה לי שם בעל צלצול המוני כזה. אנשים לועגים לי אבל אילו היה לי שם מתאים הם לא היו מעזים לצחוק. יש אומרים שלשם אין כל חשיבות, אך אני חושב אחרת. אילו הייתי עושה מעשה מופלא כלשהו איש לא היה שם לב. לא, אדוני, איש לא היה שם לב כי זה עשה פטר הארנב".

פטר דיבר בקול רם, אבל רק לעצמו. הוא ישב בשביל האלונים עם ארשת פנים חמוצה על פניו השמחים בדרך כלל. השמש זרחה יפה, רוחות המערב הקלות רקדו באחו ירוק, ציפורים שרו ושמחה אביבית הייתה בכל מקום פרט ללבו של פטר הארנב.

שם לא היה מקום אלא רק לחוסר שביעות הרצון. חוסר שביעות מטופש כזה - בגלל השם. ויודעים אתם - יש עוד הרבה יצורים מטופשים כמו פטר

הארנב.

"אז מה תרצה לעשות בכך?"

הקול שנשמע פתאום גרם לפטר לקפוץ במקומו. הוא הסתובב וראה את ג'ימי הדביבון מוציא את ראשו מבין העלים. ג'ימי חייך ומהחיוך הזה הבין פטר שג'ימי שמע את דבריו. פטר לא ידע מה לומר עכשיו. הוא הוריד את ראשו בביישנות.

"אתה צריך ללמוד דבר מה" אמר ג'ימי הדביבון. "מה?" שאל פטר.

"רק זה" אמר ג'ימי, והוא שר לפטר:

לא חשבתי על כך" אמר לאט "אתה חושב שאוכל לעשות זאת, ג'ימי?"
"זה הדבר הפשוט ביותר" ענה ג'ימי הדביבון "רק תחליט איזה שם מוצא חן בעיניך ואז תבקש מכל חבריך לקרוא לך כך."
"כן! כך אעשה!" קרא פטר הארנב.
"טוב. ותודיע לי מה השם שלך כשתחליט כבר"
אמר ג'ימי כשהוא עוזב את פטר בדרכו הביתה. כל

"אין בשם שום דבר
אלא רק מה שאנו עושים מזה.
רק בנו תלוי איך אחרים רואים אותנו.
חשוב מה שאנו עושים ומה אנו אומרים,
ואיך אנו חיים כל יום.
זה עושה את שמנו חשוב
או זניח או לא מורגש בכלל.
כי השם הוא מה שאנחנו,
ומה שהחלטנו לעשות ממנו.
ורק כך יראו אותנו יצורים אחרים."
פטר הארנב עיקם את פניו. "אני לא אוהב לשמוע דרשות."
"אני לא משמיע דרשה. אני רק מסביר לך מה שהיית צריך לדעת, בלי שאמרו לך זאת" ענה ג'ימי הדביבון "ואם אינך אוהב את שמך, מדוע שלא תחליף אותו?"
"מה אמרת?" קרא פטר.
"אם אינך אוהב את שמך, למה שלא תחליף אותו?" חזר ג'ימי.
פטר התיישב והמבט החמור נעלם מפניו. "א-א-אני

לספר למי שרק פגש בדרכו שפטר הארנב רוצה לשנות את שמו. וכולם צחקו מטיפשותו של פטר הארנב והתכוונו להתבדח כאשר הוא יכריז על שמו החדש.

בוקר אחד ישב פטר בקצה שביל האלונים כשאינה הזקנה עברה נמוך מעליו. "בוקר טוב, אחי זנב הצמר" קראה איה הזקנה

בקריצת עין.

תחילה פטר הארנב לא הבין שאינה הזקנה מדברת אליו, וכשהבין, היה כבר מאוחר מדי כי איה והתרוממה במעוף גבוה לשמיים.

"זנב הצמר, זנב הצמר" אמר לעצמו פטר והתחיל לחייך.

כל פעם שחזר על השם הזה הוא אהב אותו יותר.

הזמן לאורך שביל האלונים גיחך ג'ימי הדביבון, כשחשב על פטר הארנב הטיפפון המנסה להחליף את שמו.

פטר אבד את כל התאבון שלו. וכשפטר מאבד תאבון סימן הוא שיש לו משהו חשוב לחשוב עליו. או לפחות

נדמה לו שזה דבר חשוב.

למעשה המחשבה היחידה של פטר הייתה איך להחליף את שמו. הוא חשב שפטר הארנב הוא שם פשוט והמוני מדי. אך כשניסה למצוא משהו טוב יותר, לא יכול היה לחשוב על שום דבר שימצא חן בעיניו. וכך שקע במחשבות עמוק יותר ויותר.

תחילה רק ג'ימי הדביבון ידע שפטר לא מרוצה מהשם שלו, והוא גם שנתן לו את הרעיון לשנות את שמו. אבל ג'ימי חשב שזו בדיחה טובה והתחיל

ובאותו הזמן פטר ישב בקצה שביל האלונים
והתאמן בהתנהגות המכובדת החדשה שלו. הוא
ניסה להראות מאוד רציני וחשוב, כפי שהולם בעל
שם כה מכובד כמו פטר זנב הצמר.
בינתיים ג'ימי הדביבון ובוב הבואש תכננו תעלול.

כששניים האלה נפגשו, הרי בטוח היה שיתרחש
תעלול כלשהו. אילו פטר הארנב ידע על פגישתם
בוודאי לא היה כה רגוע.
אך הוא לא ראה אותם כי היה עסוק מדי בניסוייו
להראות מכובד. הוא הרים את ראשו גבוה והלך כך

"זנב הצמר, זנב הצמר! הרבה יותר יפה מאשר
פטר הארנב. זה נשמע כאילו אני מישהו! כן, אדוני!
זה השם שאני רוצה. עכשיו אני צריך למסור לכל
חבריי ששמי לא פטר הארנב אלא פטר זנב
הצמר."

והוא דילג, כפי שתמיד עשה כשהיה מרוצה.
אבל אז נזכר ששם יפה, ארוך כזה, מחייב להיות
מכובד ורציני יותר. לכן הוא הפסיק לדלג והתחיל
להתאמן בהתנהגות מכובדת. תחילה קרא לכל
רוחות המערב הקלות שבאחו וביקש לספר לכל
הידידים שלו שבעתיד הוא לא יענה לשם פטר
הארנב, אלא רק לשם פטר זנב הצמר.
הוא היה רציני מאוד כשאמר זאת לרוחות המערב
הקלות והן ניסו להקשיב בפנים חמורות, אך כשרק
עזבו אותו כדי לבצע את בקשתו, פרצו בצחוק רם.
איזו בדיחה!

והן נשבו באחו ובחורשה ובצחקוק קל מסרו לכולם:
"פטר הארנב שינה את שמו.

בבקשה בעתיד לקרוא לו
רק מר פטר זנב הצמר."

הבטיחה למלא את חלקה. ואז בוב הבואש וג'ימי הדביבון הסתתרו במקום מתאים והמתינו לראות מה יקרה.

פטר הגיע לבריכת החיוכים, התיישב על הגדה, הסתכל על הבבואה שלו במים ודיבר עם ג'רי הלוטרה. ובדיוק כשסיפר לו כי הוא לא עונה כבר לשמו הישן בא שחורי העורב. "הי, פטר הארנב! אותך בדיוק חיפשתי. יש לי הודעה חשובה מאוד בשבילך!"

אבל פטר המשיך לדבר עם ג'רי הלוטרה, כאילו אינו שומע, למרות שסיקרן אותו מאוד מה יכולה

להיות ההודעה. "הי, פטר הארנב! האם אתה חרש?" קרא שחורי

עד לבריכת החיוכים כדי לבקר אצל ג'רי הלוטרה. כשבדרך מישהו קרא לו בשמו הראשון, פטר לא

הגיב כלל. הוא העמיד פנים כאילו לא שמע את השם מעולם ולא ידע שכוונה של הקורא היא אליו.

הדבר שעשע מאוד את בוב הבואש ואת ג'ימי הדביבון והם החליטו להשתעשע מהרעיון של פטר וגם להראות לו כמה הוא טיפש. כן, הם החליטו ללמד אותו

לקח. בוב רץ מהר אל השועל האדום, וסיפר לו כי פטר הלך לבריכת החיוכים, ואם הוא, השועל האדום, יסתתר ליד השביל שם, יוכל לתפוש אותו כשפטר יחזור. בינתיים ג'ימי הדביבון פגש את שחורי העורב ואת סמי הנחליאלי, סיפר להם את תוכניתו והסביר מה עליהם לעשות. גם איה הזקנה

העורב.
"ג'רי הלוטרה הביט על שחורי העורב ואמר "פטר הארנב לא כאן. זה פטר זנב הצמר."
"אא!" קרא שחורי העורב "ההודעה שלי היא לפטר הארנב וזה משהו שהוא צריך לדעת באמת. חבל שהוא לא כאן" והוא עף משם, מסתיר את גיחוכו. כעבור רגע הופיע גם סמי הנחליאלי מרוגש מאוד. "כמה טוב שמצאתי אותך, פטר הארנב" קרא "יש לי חדשות חשובות בשבילך!"
פטר ניסה להתעלם כליל מהקריאה והעמיד פנים כאילו לא שמע בכלל.
"זה פטר זנב הצמר" אמר ג'רי הלוטרה בקריצת עין.
"אא, והחדשות הן רק לפטר הארנב" ענה סמי הנחליאלי ועף משם מהר.
פטר היה במצב לא נוח, אבל אחרי שהודיע על שינוי שמו לא היה יכול לומר מילה ולענות למי שקרא לו פטר הארנב. הוא נפרד מג'רי הלוטרה והתחיל לחזור בשביל האלונים כדי לחשוב שוב. אך במחצית הדרך הופיעה מעליו איה הזקנה. "אחי

זנב הצמר" היא קראה "אם תראה את האח פטר הארנב אמור לו כי האח שועל האדום מסתתר בין השיחים, שם במעלה הגבעה."
פטר נעצר ולבו דפק בחוזקה. באמת, משהו אדום נראה בין השיחים. הוא לא חיכה יותר והתחיל לרוץ למקום המסתור המוכר שלו, שם באחו הירוק, והשועל האדום רץ מיד אחריו.
ואז שמע את צחוקם של שחורי העורב ושל סמי הנחליאלי והבין שאלה היו החדשות שהם רצו למסור לו.
"א-א-אני חושב" חשב מתנשם ומתנשף תוך כדי הריצה "שהשם פטר הארנב הוא מספיק טוב בשבילי."

